

РЕШЕНИЕ

№ 1098

гр. Варна, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивалена Димитрова

при участието на секретаря Снежана Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивалена Димитрова Гражданско дело №
20233110110851 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявен от Н. Т. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ..., № ..., вх. ..., ет. ..., ап., срещу ЗЕАД „Б. В. И. Г.”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. №, иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца, след допускане на изменение на иска чрез увеличаването му на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК, сумата от 504,46 лева, предявена като частичен иск от общата сума от 604,28 лева, представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на облицовка задна броня на собствения на ищеца лек автомобил „БМВ 525 ДА“, рег. № * **** **, причинени вследствие на реализирано на 20.05.2023 г. в гр. Варна ПТП по вина на водача на лек автомобил марка „С. С 4“, рег. № * **** **, застрахован по договор „Гражданска отговорност“ при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 25.08.2023 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

В исковата молба ищецът твърди, че на 20.05.2023 г. около 11:52 часа в гр. Варна, на бул. „Сливница“, е настъпило пътнотранспортно произшествие, причинено от водача на лек автомобил „С. С 4“ с рег. № * **** **, управляван от Е. Д.. Излага, че управлявайки собствения си автомобил марка „БМВ 525 ДА“ с рег. № * **** **, се движил по бул. „Сливница“ в посока център, като на кръстовището с ул. „Андрей Сахаров“ спрял, за да

изчака разрешаващ сигнал на светофарната уредба. Докато чакал, изведнъж бил блъснат отзад от л. а. „С. С 4“ с рег. № * **** **. За настъпилото ПТП участниците в същото съставили двустранен констативен протокол, като за виновен бил посочен водачът на лек автомобил „С. С 4“ с рег. № * **** **. Сочи, че последният е бил застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ със срок на действие от 19.02.2023 г. до 18.02.2024 г. към ответното дружество. За настъпилото пътнотранспортно произшествие ответното дружество било уведомено от ищеца на 28.06.2023 г., като на автомобила е извършен оглед от застрахователя, направени са снимки и е изготвен протокол за оглед при претенция № 04000-00226/23/28.06.2023. В последния е посочен увреден детайл: облицовка задна броня.

Ищецът получил от ответното дружество като обезщетение сума в размер на 95,72 лева. След извършено проучване установил, че сумата, необходима за възстановяване на автомобила, е в размер на 700,00 лева, от които застрахователят не му е изплатил остатъка от 604,28 лева, поради което сезира съда с предявения иск.

Настоява за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество ЗЕАД „Б. В. И. Г.“, чрез юриконсулт С. Г., депозира отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на иска, като последният се оспорва изцяло по основание и размер. Счита, че изплатеното обезщетение в размер на 95,72 лева е достатъчно за репарирание на претърпените вреди. Настоява за отхвърляне на предявения иск, евентуално за редуциране на размера на обезщетението. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищецът Н. Т. Р. не се явява лично, представлява се от адв. Й. А. от АК - Варна. Поддържа исковата претенция.

В съдебно заседание ответникът ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ не се представлява. С молба вх. № 18387/05.03.2024 г. процесуалният му представител поддържа депозирания отговор на исковата молба.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован, спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди: виновно противоправно поведение на делинквента, вреди и причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредите. Вината на делинквента се презумира до доказване на противното от насрещната страна (ответника) съгласно установената в нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима законова презумпция.

В конкретния случай безспорни между страните и ненуждаещи се от доказателство са следните обстоятелства: че на 20.05.2023 г. в гр. Варна е настъпило ПТП с участници лек автомобил „С. С 4“ с рег. № * **** ** и лек автомобил „БМВ 525 ДА“ с рег. № * **** ** по вина на водача на първия автомобил; че между собственика на лек автомобил „С. С 4“ с рег. № * **** ** и ответното дружество е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“,

валидна към датата на процесното ПТП; че ответното дружество е изплатило на ищеца сумата от 95,72 лева като застрахователно обезщетение за претърпените при процесното ПТП имуществени вреди по лек автомобил „БМВ 525 ДА“ с рег. № * **** **.

С изплащането на горното обезщетение ответното дружество е признало причинно-следствената връзка между посоченото ПТП и нанесените щети по лек автомобил „БМВ 525 ДА“ с рег. № * **** **, както и виновното противоправно поведение на водача на застрахованото МПС за тяхното причиняване; същите, установени с Протокол № 32507-16879451886 за оглед по претенция № 52-04000-00226/23/28.06.2023 г., извършен от експерт на застрахователя, и приети със заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, не са оспорени по вид от ответника. Спорът между страните се концентрира единствено около размера на дължимото обезщетение.

При съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да съобрази нормата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 429, ал.1, т. 1 от КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Чл. 400 КЗ урежда, че за действителна застрахователна стойност (при пълна увреда) се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество - ал. 1, а за възстановителна застрахователна стойност (при частична увреда) се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка - ал. 2. Анализът на горните норми налага извод, че обезщетението се дължи по пазарната стойност на увреденото имущество. Когато по делото не са налични данни за заплатена такава, меродавна е средната пазарна стойност.

В съответствие с горното, в конкретния случай обезщетението следва да е равно на средната пазарна цена за ремонта на увредената облицовка задна броня. Настоящият съдебен състав намира, че тази стойност не следва да се изчислява нито само въз основа на цената на труда, предлагана от сервизи, притежаващи европейски сертификат за качество, тъй като това би ощетило застрахователя, нито само с оглед на тази цена в несертифицирани сервизи, тъй като последното, от своя страна, би довело до ощетяване на увреденото лице, предвид правото му, в качеството на потребител, на достъп до качествени стоки и услуги.

Със заключението на вещото лице А. В. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза общата стойност на ремонта, необходим за възстановяване на лек автомобил „БМВ 525 ДА“ с рег. № * **** **, по средни пазарни цени към датата на ПТП - като при определяне на средната пазарна цена на труда се използва цената, предлагана в 30 сервиза на територията на гр. Варна, половината от които притежават европейски сертификат за качество, а останалите не притежават такъв - е определена на 600,18 лева. Включени са следните позиции: Д/М - 1,4 ч. x 40,00 лева средна цена на труд = 56 лева; Р/О - 1 ч. x 40,00 лева средна цена на труд = 40,00 лева; ремонт - 1,6 ч. x 40,00 лева средна цена на труд = 64

лева; боядисване - 4,8 ч. х 40,00 лева средна цена на труд = 192,00 лева; автобоя комплект 0,280 л х 294,00 лева = 82,32 лева; допълнителни материали - 0,8 х 82,32 лева = 65,86 лева; получаване на цвят (тониране) - 1 ч. х 40,00 лева средна цена на труд = 40 лева; ускорено сушене - 1,5 ч. х 40,00 лева средна цена на труд = 60 лева.

Съдът кредитира горното заключение като обективно и компетентно изготвено; същото не е оспорено и от страните.

От така установената средна пазарна стойност на необходимия ремонт за отстраняване на причинените при процесното ПТП щети по автомобила в размер на 600,18 лева следва да се приспадне вече изплатеното от застрахователя обезщетение от 95,72 лева, или дължимото обезщетение е в размер на 504,46 лева, каквато е и предявената претенция.

Предявеният иск се явява основателен до тази сума и следва да бъде уважен.

Предвид основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорният такъв за заплащане на горната сума ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на депозиране на исковата молба - 25.08.2023 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

По отношение на съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора, разноски се следват на ищеца. Същият със списък по чл. 80 ГПК претендира такива в размер на 790 лева, включващи 50,00 лева - държавна такса, 260,00 лева - внесен депозит за САТЕ, и 480,00 лева - платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС. Представени са доказателства за заплащане на горните суми, с оглед на което претендираните разноски следва да бъдат присъдени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл. 432, ал. 1 от КЗ, ЗЕАД „Б. В. И. Г.”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. №, да заплати на Н. Т. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ..., № ..., вх. ..., ет. ..., ап., сумата от **504,46 лева (Петстотин и четири лева и 46 ст.)**, предявена като частичен иск от общата сума от 604,28 лева, представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на облицовка задна броня на собствения на ищеца лек автомобил „БМВ 525 ДА“, рег. № * **** **, причинени вследствие на реализирано на 20.05.2023 г. в гр. Варна ПТП по вина на водача на лек автомобил марка „С. С 4“, рег. № * **** **, застрахован по договор „Гражданска отговорност“ при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 25.08.2023 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, КЗ, ЗЕАД „Б. В. И. Г.”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., пл. №, да заплати на Н. Т. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ..., № ..., вх. ..., ет. ..., ап., сумата от **790,00 лева (Седемстотин и деветдесет лева)**, представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноски, включващи държавна такса, внесен депозит за допуснатата съдебно-автотехническа

експертиза и платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____